

Szerkesztési iroda:

főter, Szabó-féle ház 1-ső emelet,
hova e lap szellemi részét illető közlemények
intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert ke-
zektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

főter, **Bettelheim testv. könyvker.**
hova e lap anyagi részét illető közlemények,
(előfizetési pénz, kiadása körüli) anaszkok, hirdet-
mények) bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Öt hónapra . . . . . 6 frt 25 kr
Két hónapra . . . . . 2 frt 80 kr

Hirdetmények díja: 4 hasá-
bos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden
következőknél 3 ujkr számítatik. Terjedelmes
hirdetések többszöri beigtatás mellett kedvezőbb
feltételek alatt vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30
ujkr. Magánvita 3-hasásos petit-sor 15 ujkr.

Az „Alföld” magánsürgönye.

Bécs, aug. 23-án. Schmerling a mai Reichsrathban felolvassa a császári üzenetet. A császár a magyarországi rendtelenségek ellen panaszt emel. Az októberi diploma engedményei, melyek által a császár az 1849. ap-
rilisi a dinastia és pragmatica sanctio ellen
elkövetett büntényt a feledésnek adván
át — más elismerést érdemeltek volna. Ma-
gyarországnak minden megadatott, a mit a
méltányosság és igazság más országok elle-
nében megenged, és a birodalom poli tikai fej-
lődésével megegyez. A császár a magyar alkot-
mányt szabad intézményekkel és nemzetiségi
önállósággal visszaad, azon egyetlen kikö-
téssel, hogy a joggyakorlat, a hadsereg, pénz-
ügy és nemzetgazdászatra nézve a biroda-
lomban közös legyen. Ezen kikötésre jogosít-
va van, minthogy az alkotmány forradalmi
erőszak által tényleg félre tolatott, s erre
Ausztria nagyhatalmi állásának tekintetében
kötelezve is volt. A magyar országgyűlés a
helyett, hogy az 1848-diki törvények át-
vizsgálásába, és a koronázási hitlevél ki-
bocsátásába bocsátkozott volna, azoknak
teljes elismerését követelte, azon pontokkal
egyetemben, melyek az összes birodalom ko-
rona jogaihoz tartoznának, és a nem magyar
nemzetiségek érdekeit sértének. Mindamellett,
hogy az országgyűlés a tanácskozás fonalát
elszakadtak nyilvánítá, a császárnak akara-
ta mégis Magyarországnak az alkotmányos
elveket szilárdan fentartani; ennél fogva a
császár kinyilatkoztatja, hogy az októberi és
februári törvények fentartatnak. Alkotmány-
változtatás a Reichsrath bejegyzése nélkül
meg nem engedhető. Minden országnak szabad
akaratára hagyatik, a Reichsrathba követeket
küldeni, bár mikor. Egyes országnak rész
nem vétele, nem akadályozhatja a többiek
joggyakorlatát. Az 1848-ki törvényhozásnak
pontjai, melyek az októberi alkotmány nyal
megegyeztetetők, elismertetnek, az azzal el-
lenkezők elutasítottatnak. Az országgyűlés,
minthogy merev ellenkezésben maradt, fel-
oszlattatott; egy újabb minél előbb egybehi-
vatik. Utasítások adtak a rend visszaállítá-
sa és fentartására. A császár azzal fejezi be
nyilatkozatát, hogy a birodalmi egység, or-
szágok önállósága, és alkotmány szerű sza-
badasághoz ragaszkodva, bizalommal néz a
jövő elé.

Arad, aug. 23-án.

Mint tegnap táviratilag jelentve volt, az
országgyűlés szétozlatása megtörtént. A hon-
atyák, a nagy küzdelem után, azon esatátért,
melyen a nemzet jogait és becsületét védték,
nyugot szilárdsággal és vaskövetkezetességgel
hagyták oda; mondván: mi megtettünk
mindent, mit a haza tőlünk várt és
a nemzet követelt, nem rajtunk
mult el, hogy erélylyel folytatott
munkálkodásaink sikertelenek ma-
radtak, hanem azokon, kik a kibé-
külés fonalát velünk megszakí-
tották.

A hir senkitse lepott meg, erre mindnyá-
jan elvottunk készülve. Csalódnak a centra-
listák, ha azt hiszik, hogy Magyarország ez
által vereséget szenvedett; a népek szabadsá-
ga ma már nem lehet többé egyes emberek-
nek kifolyása, századok óta küzd azért a nép,
és mi milliók vére által szentesítve van, azt a

centralisticus törekvések meg nem semmisít-
hetik.

Soha biztosabb, soha nyugodtabb a nem-
zet nem volt mint ma. Senkise kételkedik a
jövön; hogy jogainkat gyakorolni fogjuk, az
csak idő kérdéséhez van kötve, valamint az
is, hogy az álprophéták a megrögzött ma-
kaesságból keserűen ki fognak ábrándulni.

Magyarország Ausztria irányában soha-
se követett el törvényteleniséget. Sőt Ausztria
európai nagy hatalmát csakis Magyarország
népeinek köszönheti, mert valahányszor a
trón veszélyben forgott, mindannyiszor Ma-
gyarország rendithetetlen hűsége és becsüle-
tessége tehetetlenítette meg az ellenség fegy-
verét.

És mind ezért mi volt a hála? Szoron-
gattatás. Ezer meg ezer akadályokkal kellett
Magyarország népeinek küzdeni, hogy magát
tovább fejthesse. Attól féjtette szabadságát,
kinek leginkább kötelessége lett volna azt, a
törvény nevében védelmezni, hogy uralma
biztosítva legyen.

És most a centralisták, a bécsi kormány
rosz tanácsadói azt akarják, hogy legyünk
azzá, mivé nem születünk. Hogy tagadjuk
meg meggyőződésünket, dobjuk el szokásain-
kat és mondjunk le legsarkalatosabb jo-
gainkról.

Azt akarják, hogy mit annyi balszeren-
ese és oly sok vizsály után apáink megvédtek,
mi lábbal tapodjuk.

Azt akarják, hogy a világtörténelemben
mi legyünk az utónemzedékekre nézve a
visszariasztó példa.

Nem. Keleten Magyarország szárnyai
alatt kell a szabadságnak felvirágozania.

„Lehet hogy a nemzetnek sor-
sa a toll- vagy talán a kardhegyén
van, de mindig biztosítva van az,
mert a kéz, mely a tollat vezeti, a
kardot is derekasan tudja for-
gatni.”
M. F.

Az 1861-ik évi ápril 2-ára egybehívott országgyűlés képviselő házának

LXVIII. utolsó ülése aug. 22-én déli 12 órakor.

A képviselőház e nevezetes ülésén a képviselők
nagy része kardosan s a közönség rendkívül nagy
számmal jelent meg.

A karzatokon temérdek idegen volt jelen, köz-
tük Sutherland hercegnő, Zamoisky gróf s a Times
levelezője.

A képviselőház hangulata felismerhetőleg bár
komoly, de legkevésbé sem volt lehangolt. A köte-
lességteljesítés öntudata, a jogérzet tükrözte magát
vissza a honatyák tekintetében.

Még a derűtségnak is maradt helye a kebelben,
mely elég erős volt, hogy ne fogadjon el más érzést
mint a honszerelmet.

Az elnök szíves éljenzéssel fogadtatott. De á kot
szünni nem akaró éljenzéssel üdvözölte a ház.

Ennek, mely meg-megújult, végre lecsendesül-
tével az elnök jelenté, hogy a felsőház egyik jegyzője
b. Orczy Béla után a felsőház azon üzenetét vette,
hogy a felsőház a képviselők tegnapi ülésében elfoga-
dott óvásához közakarattal járulván, azt magáéva
teszi.

A képviselők „éljen”-nel viszonzák ez üzenetet.
Az elnök továbbá jelenté, hogy tegnap hozzá
megérkezett a leirat, mely által az országgyűlés el-
oszlására Haller Ferencz gróf van kir. biztosul kine-
vezve.

A kinevező leirat ekként szól:

11821

1861

Első Ferencz József, Isten kegyelméből ausz-
triai császár, Magyar, Cseh, Halics és Lodomerországok
Apostoli, ugy Lombardia, Velence és Illyria ki-
rálya; Ausztria főhercege stb.

Hű Magyarországnak s az ehhez kapcsolt ré-
szek zászlósainak, egyházi s világi főrendinek és
képviselőinek, kik az Általunk 1861-ki április 2-ára
összehívott országgyűlésen egybegyűltek, üdvöt és
kegyelmünket.

Kedvelt Hiveink!

Miután a magyar országgyűlés feloszlását f.
évi kisasszonyhava 21-én 11536. sz. alatt kelt ke-
gyelmes királyi leiratunkkal elhatároztuk, ennek fo-
ganatosítása végett őszintén kedvelt hívünket, Tekin-
tetes és Nagyságos hallerkeői gróf Haller Ferenczét
sz. István rendünk nagykeresztését, vaskoronaren-
dünk első osztályu vitézét, Lipótrendünk középke-
resztését, a száz királyi polgári érdemrend nagyke-
resztését, a szardíniai Móríz és Lázárrend vitézét,
valóságos belső titkos tanácsosunkat, aranykulcsos
hívünket, 12-dik huszárezredünk tulajdonosát teljha-
talmu királyi biztosnökká neveztük és kiküldöttük.
Miért nektek királyi hatalmunknál fogva meghagy-
juk és parancsolkjuk, hogy az Általunk kinevezett ki-
rályi biztos minden rendeleteit teljesíteni, azoknak
engedelmeskedni és királyi parancsunknak hódolni,
az ellenszegülőket érendő törvényes büntetés terhe
alatt jobbágyi és törvényes kötelességeknek ismerjé-
tek, különben nem cselekedendők.

Kikhez egyébiránt császári királyi kegyelmünk
és kegyelmességünkkel állandóan hajlandók mara-
dunk. Kelt birodalmi fővárosunkban Bécsben Ausz-
triában kisasszonyhó 21-dik napján 1861-ik esztén-
dőben.

Ferencz József,

gróf Forgách Antal.

Rohonczy Ignác.

Ezután jelenté az elnök, hogy a ma reggel meg-
érkezett kir. btzós ur ő Felsége rendeletéből az elnö-
köt és a felsőház elnökét magához Budára felhívatván,
a feloszlató kir. leiratot azonnali kihirdetés végett
nekik átadta, felhatalmazván az elnököt annak kijel-
entésére, hogy a királyi biztos ur utasítva van, hogy
azon esetre, ha az országgyűlés a legmagasabb ren-
delet következtében azonnal fel nem oszlanék, ő azt
katonai erőhatalommal oszlassa fel, s ő ezt megtenni
fogja, és ez iránt a maga útján rendelkezni el nem
mulasztja.

Felolvastatott a kir. leirat, mely ekként szól:

11536

1861

Első Ferencz József, Isten kegyelméből ausztriai
császár, Magyar, Cseh, Halics és Lodomerországok
Apostoli, ugy Lombardia, Velence és Illyria királya;
Ausztria főhercege stb.

Hű Magyarországnak s az ehhez kapcsolt részek
zászlósainak, egyházi és világi főrendinek és képví-
selőinek, kik az Általunk 1861-diki április 2-án ösz-
szehívott országgyűlésen egybegyűltek üdvöt és ke-
gyelmünket.

Kedvelt Hiveink!

Miután az immár csaknem öt hónapig működő
magyar országgyűlés, hozzá intézett fölszólításaink-
ban kifejtett várakozásainknak meg nem felelt; — s
miután mi szívünk sajnálatára, Magyarországnak ér-
dekében hasznos tevékenységet többé nem várhatunk
oly országgyűléstől, mely magasztos hivatását jelen
válságos időben, minden érdeklett felek legnagyobb
kárával annyira félreismerte, miszerint a lehetséges
kiegyenlítés fonalát egyenesen elszakasztottak azért
nyilvánította, mert oly követelések nem teljesítetttek,
melyeknek hordereje a megengedhetőség határain
messze túl terjed: kényszerítve érezzük Magunkat a
f. évi sz. György hó 2-dik napjára egybe hívott ország-
gyűlést feloszlalni, a mint azt ezennel föl is oszlattuk,
egy új országgyűlésnek a lehetőséghez képest hat hó-
nap leforgása alatti összehívását Magunknak fön-
tartván.

Kikhez egyébiránt császári királyi kegyelmünk
és kegyelmességünkkel állandóan hajlandók mara-
dunk. Kelt birodalmi fővárosunkban, Bécsben, Ausz-
triában kisasszonyhó 21-ik napján, 1861-ik esztendő-
ben.

Ferencz József.

gróf Forgách Antal.

Rohonczy Ignác.

A leirat felolvastatása után Bernáth Zsigmond
az országgyűlés s az azt megelőző időre tett vissza-
pillantás után az elnöki kijelentés folytán az engedel-
messég kényszerűségéről szólt némi humorral.

Utána Deák Ferencz állt fel roppant él-
jenzéstől üdvözöltetve.

„A felolvasott kir. leirat s t. elnökünk jelentése
után, mond, nincs helye a további tanácskozásnak, s
mi az erőhatalomnak engedünk, midőn
tettleg ellen nem állhatva, teljesítjük a rendeletet. De

ragaszkodunk a tegnap elhatározott s a felsőház által is elfogadott óvásunkhoz.

A ház felállással fejezte ki egyetértését.

Végre az elnök intézte bucsuszavait a házhoz.

Beszédét egész terjedelmében adjuk:

„Hazánk története számos országgyűléseket mutat fel, melyek törvényhozói hivatásuk teljesítésében nagy nehézségekkel küzdöttek: de nehezebb körülmények között, mint ezen országgyűlés, egy sem jött össze, egy sem tanácskozott soha.

Messze vezetne, messzébb, mint e végzetes órának keretébe illik, ha e nehézségeknek okait és forrását nyomozni kívánnám, ha párvonalat akarnék húzni, ezen országgyűlés, s azok között, melyek megelőzik azt; s azért csak azon megjegyzésre szorítkozom, hogy a létező viszonyok között nem is lehetett a jelen országgyűlésnek más feladata, mint hogy fentartsa, megóvja, tisztába hozza, fenhangon visszakövetelje, s biztosítani igyekezzék az országnak elévülhetetlen ősi jogait.

E feladatnak az ország gyűlése, önök, tisztelt képviselők, teljes mértékben és nemesen megfelelnek.

Szóltak a szívet és elmét egyaránt megragadó, legremekebb szónoklat hangján tanácskoztak a tárgy fontosságához méltóan és kimerítőleg, midőn arról volt szó, hogy felderíttessenek a nemzet jogai, feltárassanak annak vérző sebeit, és kimutattassanak a gyógyszer, melyek azoknak orvoslására mellőzhetetlenek.

Midőn azután a körülmények úgy kívánták, kebelök mélyébe fojtván el szívüknek sajgó fájdalmát, tudtak hallgatni is, vagy közakarattal gyorsan, egyhangulag elhatározták magukat, mindazoknak őszinte indokolt, kimerítő kijelentésére, miknek nyilvánítását a törvény iránti tisztelet, Hazánknak is elmemondani, az uralkodó háznak szinte úgy, mint a velünk egy fejedelemségnek személynében egyesült minden országoknak egyező érdeke parancsolólag megkívánta.

S azért akár miként forduljon a kocka, mely elvetve van; ha a láthatárt borító komor fellegek közül fel fog ismét derülni az alkotmányos szabadságnak és törvényes önállásunknak fényes csillaga, az utókor is hálásan fogja elismerni, hogy e szerencsés eredményben önök jelen országgyűlési küzdelmeinek nagy része van; de ha a sors rendelkezése szerint ismét súlyos és hosszas szenvedések várákóznának is a nemzetre, önök mindig vigasztalást találának azon öntudatban, hogy kötelességüket hiven teljesítették, abból semmit nem mulasztottak el, s elmondhatandják azon férfival, ki vallásos meggyőződésért 1520. évben a német római birodalom országgyűlése előtt vádlottként állott. „Itt állunk, másképpen nem tehetünk, Isten segítsen meg.”

Az országgyűlésének működése azonban most már megszűnendvén; a többi, mi ezen túl teendő, a nemzetet magát illeti. Én meg vagyok győződve, hogy a nemzet ügye a nemzet kezében legbiztosabban van letéve. A nemzet be fogja váltani képviselőinek szavát, s hiven, állhatatosan fog ragaszkodni az ország alkotmányos jogaihoz, törvényes önállásához, melyeken kívül számára nincsen üdv. De nincs most helyén, hogy mindezeket bővebben elemezzem, s azért engedjék meg záradékol, hogy néhány szót magamról is szólhassak.

Nem tudja senki jobban mint én, ki ezt mélyen érezte, hogy tehetségeim az idők nagyszerűségéhez képest, mily parányiak. Tudom, hogy elnöki tisztemnek viselését ily nehéz körülmények között egyedül önöknek szíves hajlama, kiméletes elnézése, becses bizalma tették lehetségessé, melyért, hogy hálás köszönetemet fogadni méltóztassanak, tisztelettel kérem. Tudom hogy önök várákózásainak csak egyedül tisztem kötelességeinek teljesítésére irányzott szándékom tisztaságával feleltem meg, de ennek öntudata által bátorítva, magamat azon kérésre jogosítottam is érzem, hogy felejtsek el önök szándékomnak tisztaságáért a hiányokat, melyeket elnöki

tisztem teljesítésében tapasztaltak, és a midőn innét saját tűzhelyeikhez visszatéréndvén, az ország távol vidékein is azon hazafiui lelkesedéssel teljesítendik polgári kötelességeiket, — melylyel itt törvényhozói tisztkében eljárak: tartsanak meg becses emlékezetükben engemet, ki azt, hogy önök bizalmára, ha bár csak pillanatig is, érdemesítve valék, mindig életem dicsőségének tartandom. Végre kötelességemnek tartom tisztelt elnöktársaim, s a jegyzői kar nevében is szíves köszönetet mondani önöknek a bizalomért, melyben önök által érdemük szerint részesítették, és bucsuszavaimat ez ohajtással zárom be:

Isten önökkel! Egyetértés, állhatatosság, áldozatkészség nemzetünknek, áldás szeretett Hazánknak.

A szíves éljenzéssel kísért beszéd után az ülés néhány perczre felfüggesztetett, mi alatt Csengerly Imre jegyző a ház nagy meglepődésére megírta az utolsó ülés jegyzőkönyvét, melynek hitelesítése után a képviselők „Eljen a haza kiáltások közt eloszlottak.

A felsőház XXI. utolsó ülése.

Aug. 22. d. u. 1 órákor.

Elnök: az országbíró.

A múlt ülés jegyzőkönyve felolvasatván, az elnök, mielőtt a képviselőháztól átküldött kir. leirat, mely az országgyűlés feloszlását meghagyja, valamint a gróf Haller tábornok királyi biztosul lett kineveztetését elrendelő pecsétes levél felolvasatának — jelentést tesz a háznak, hogy ma délelőtt a királyi biztos ur felhívására, Budán, a képviselőház elnökével megjelenvén, azon értesítést vette, hogy ha az országgyűlés a feloszlató parancsnak nem engedelmessé válik, a királyi biztosnak kötelességévé van téve, erőhatalomhoz is nyulni.

Gr. Teleki Domokos kérdést intéz az elnökhöz, fel fog-e ezen nyilatkozat a jegyzőkönyvbe vétetni; mire ő exciája azt feleli, hogy az a főrendek határozatától függ.

Ezután a fenebb említett két kir. irat felolvasatván:

Gr. Károlyi Lajos ő exciája röviden előadván, hogy az országgyűlés folyton a törvényes téren maradt és jogainál többet soha nem követelt, mindamellett ily eredménytelen buzgó törekvése nem önhibája, de a legfelsőbb akarat határozatait folytán: ennél fogva indítványozza, hogy az elnöki nyilatkozat jegyzőkönyvbe igattassék, hogy a főrendek most még inkább ragaszkodjanak tegnapi óvástételükhöz s hogy végre az országgyűlést karhatalommal fenyegetettvén, nincs egyéb hátra, mint hogy innét távozzván, mindnyájok szíve-szája ezt hangoztassa: éljen a haza! mely kiáltást a terem harsogó kiáltással viszhangozza. A mai ülés jegyzőkönyve az indítvány szerint feltetvén, az elnök szívélyes szavakkal vesz bucsút a főrendektől. Beszédét alább adjuk. Ülés után a főrendek, az elnök szállására mentek bucsút venni.

Gr. Apponyi György zárbeszéde.

„A mai ülésnek komoly természete alig engedi, hogy a mélyen tisztelt háznak magas figyelme más irányban és különösen személyes ügyben vétessék igénybe; mindazáltal a háláérzetnek ellenállhatlan ösztöne legyőzi bennem a szerénység által ébresztett azonkétkedést s hinni merem, hogy a mltgos főrendek szokott s mindenkor tapasztalt engedékenységgel veendik, ha kevés, de szívem mélyéből eredt szavakkal érintem a reám nézve kimondhatlan nagy becsü viszonyt, melyben a mltgs Főrendekhez állani szerencsém volt. (Éljen.) Teszem ezt azon viszonyt utósó perczekben, miszerint némikép adhassam jelét mgos Főrendek! határtalan tiszteletemnek és azon háláérzetnek, melynek kifejezésére magamat elégtelennek érzem. Nem hálálhatom eléggé mgos Főrendeknek irántam csekély érdemem felett mindenkor tanúsított jó akaratát és bizalmát, mely által támogatva gyarlóságom miatt elcsüggednem soha nem lehetett, sőt inkább élénkült bennem a remény, hogy hivatásomnak, mely az ügy fontossága és szentsége, azonkívül a mélyen tisztelt háznak méltósága által valóban magasztossá lett, parányi erőmmel is megfelelni képes leszek. (Éljen.) — Habár az események hatalma ezen diszes hivatásomnak véget vetett, habár a bal sors a méltóságos Fő-Rende hazafiui buzgó törekvésért és nemes czélú tevékenységét megakasztotta, habár azok, kiket a ha-

za iránti kötelesség, a jog szentségeiránti kegyelet, és a közügy iránti hűség egy szívvel és egy lélekkel egyesített, ez uttál meg-hiusult reményekkel távoznak el egymástól: mindazáltal feloldhatlan marad azon kötelek, mely őket szellemileg egymáshoz s a haza szent ügyéhez fűzi (helyeslés); legyen szabad reménylenem mlt. Főrendek, hogy azon élénk rokonszenven, mely keblemet eltölti, a m. Fő Rdk. engem is részesíteni szíveskednek, s valamint rám nézve elfelejthetlen lesz az idő, melylyet a m. Fő Rdkkel, mint hón tisztelt munkatársakkal töltöni szerencsém lehetett, hogy m. Fő Rdk is csekély személyemet szíves és jóakaró emlékezetükre tovább is méltatni kegyeskedjenek, (éljenzés, mind feláll.) Az utolsó gyűlésnek ezennel vége lévén, ezen országgyűlésre tevékenységünk megszűnt, azért voltam bátor kevés bucsuszavakkal legmélyebb hálámat kifejezni (éljenzés).

(M. O. után.)

Lapszemle.

Miután közöltük Pulszky Ferencnek a magyar emigrációhoz viszonyáról a „P. N.”-ban megjelent nyilatkozatát, el nem mulasztjuk Vukovics Sebőnek Londonból, aug. 15-éről a „M. Orsz.” szerkesztőjéhez ugyan e tárgyban intézett levelét t. olvasóinkkal, bár kivonatban, szinte megismertetni.

Vukovics sajnálkozik a felett, hogy a személyes viszonyok a nyilvánosság elé hurczoltatnak, de mivel Pulszky az emigrációtól különválása után szólalt fel az emigráció nézeteinek tolmácsa gyanánt, természetesen találja b. Jósika Miklós és Ludvig János nyilatkozatát, mely a dolog állását kijelölve, e kérdést érdemében befejezte.

De miután Pulszky a fenforgó eset bonczolgtatásába újabb bele bocsátkozott, szükségesnek találja levelező, annak másik oldalról felderítését is, mit is a levélíró következőleg tesz:

„Ez év első havában Kossuth azon váratlan hírrel lepetett meg, hogy Pulszky elvált tőle s az emigrációtól; mellékesen megjegyzem, hogy mióta 1859-ben a volt kormányzó elnökléte alatti igazgatóság komoly feladat terére lépni utat és módot nyert, az egész emigráció vagy tetteles közremunkálással, vagy minden ellenmüködéstől óvakodással azt támogatni, hazafi tartozásának tekintette. Kérdésemre, hogy mi idézhette Pulszky e cselekvését elő: Kossuth elolvasta a levelet, melyben Pulszky bizalmatlanságát jelentvén ki az olasz kormánytól várható tevékenység iránt, egyetlen módnak az ügy előmozdítására a Garibaldihoz csatlakozást ajánlotta, kijelentvén, hogy ő nem akar többé háttérbe vonulni, azokkal akar menni, kik a cselekvés emberei, s nem azokkal, kik a cselekvés útjában akadályokat gördítenek, — és, hogyha Kossuth ezen véleményét nem osztja, úgy ő kénytelen őt arra kérni, hogy fogadja el lemondását. A tétel, melyből a conclusió folyt, oly rendkívüli volt, hogy csodálkozni kellett azon, mint jöhetett arra oly jeles tehetségű s minden körülményeket bőven ismerő ember, mint Pulszky. Elválni az illető kormánytól s Garibaldi mellé állani, merő képtelenség, mert hisz maga Garibaldi soha sem vált el azon kormánytól, magát azon kormány hívének vallja, s hazája üdvét csak annak föltétlen támogatásában keresi. Ily tétel felett értekezésnek helye nem lehetett, s Kossuth azonnal értesíté Pulszkyt lemondásának elfogadásáról, egyebet tenni méltóságával sem egyezett volna meg, mert úgy látszott a fölállított föltételből, hogy Pulszky minden áron el akart válni tőle.

Miként hozhatta most Pulszky ur elő azon programját: „Deák vagy Garibaldi” mint a szakadás alapját, nehéz megérteni; sem a lemondás bejelentésénél, sem elfogadásánál Deák neve soha egy betűvel sem lévén érintve. A sértés, mely barátságon és együttmunkálási rokonszenven köttetett el, élesítve van azon oly könnyedén oda vetett eszme által, mint-ha Kossuth s a magyar emigráció irányja egyfelől, és az ország jelen igyekezetei s Deák más felől egymást kizáró két ellentét volnának. Erről az oldalról legálább oly állítás vádnak vétetnék, melyet soha nem fogadnánk el. „Senki sem méltányolja az ország törekvéseit nagyobb buzgalommal mint Kossuth, és ha az alkotmány teljes épségben visszaszerzése békés uton válnék tetté, ő volna az első, ki azt mondaná, hogy az ország nyugalomban élvezze szabadságát.” De ez eredmény hihetetlen lévén, s majdnem lehetetlennek látszván, a haza iránti kötelesség s gondoskodás parancsolja, hogy a haza megmentésére vezethető másik ösvényről le ne szálljon az, kit mult állása a hazában, s jelen összeköttetései a külföldön azon ösvényre lépni fölhívtak. Vagy bölcsesség volna-e a szálát kézből kiszalasztani? S van-e politikában valami oly rejtély, mi a Pulszky által felhozott érthetetlen alternatívára ürügyet szolgáltatna?

Ugyancsak a „M. O.”-ban, aug. 22-éről (Fk) feltűnőnek találja, hogy valahányszor Bécsben a magyar ügyre nézve eldöntő határozatot kell hozni, az európai helyzet mindannyiszor, legalább pillanatra, Ausztriára nézve kedvező fordulatot szokott venni,

Constatározván ezután cikkiró azon látszólagos fordulatokat, melyek a második felirat s az arra keletkezett válság közötti időben Bosnia és Hercegovinában fölmerültek, azokból ily következtetést von:

„Ausztia ellenei azon — alaptalan — föltevésből indulnak ki, hogy az osztrák kormány nem a jog és törvény kívánalmait, hanem a pillanatnyi helyzet exigenciái szerint cselekszik. Ausztriának ezen gonosz ellenségei arra számítanak, hogy ha a birodalom déli és délkeleti határait fenyegető veszély elhárítottak látszik, az osztrák kormány majd valami szélső lépésre ragadtatja el magát Magyarország irányában.“ Es tovább: „Hiszen Olaszországban is elég rosszul mennek a dolgok Viktor Emanuelre nézve.“

Miután folytatólag Ausztriának orosz-, angol- és franciaországhoz viszonyát bonczolgatván, azt e perczen barátságos színezetűnek tünteti fel, azt mondja (Fk): „az osztrák kabinet tudja, hányadán van, és semminemű szemfényvesztés által el nem ámítva magát, rövid aprilisi napfény kedvéért el nem vetendi bundáját, hanem saját kelepeztében fogja meg a ravasz vadászt, és az engedett respiriumot, a birodalom erejét gyökeresen restauráló elhatározásra használja fel.“

Mi teljesen van igazolva e satyrice felállított combináció, mutatja a magyar országgyűlésnek tegnap történt felosztása.

A „Presse“ aug. 22-ki számában nagy jelentőséggel tudatja, hogy ő mindeddig támogatta a miniszteriumot Magyarországot ellen; de most ellenőrizni fogja a miniszteriumot, hogy „a birodalmi alkotmányt hiven őrizze és ápolja.“ Az ügyben — ugymond — van hite; de nincs a — személyekben.

Ajánljuk ez intést a szélkakasok figyelmébe.

Közlök tegnapi számunkban a hirt, mely szerint gróf Apponyi országbíró az államszolgálatról egy időre visszavonulni szándékozik. Ennek lehetősége a „Pester Lloyd“ P. bécsi levelezőjének aug. 20-áról kelt tudósításában indokolva látszik. E szerint, ugyan is az országbíró mult Pénteken fölkérte az államügyér urat egy találkozásra. „Délben az államügyér egy iroda szolgálja jelent meg a grófnál, jelentvén: ő excéla az államügyér ur nagyon sajnálja, de ma lehetlen, Apponyi gróf ő excéla elfogadnia. Gróf Apponyi azt felelte: Nem szükséges épen ma szólnom ő excéljával, és ép oly kellemes lesz rám nézve, az államügyér urat holnap vagy holnap után láthatnom. Jelentse ezt ő excéljának. De e kérélemre sem következett semmi válasz. A „holnap“ és holnap után is elmúlt a nélkül, hogy Schmerling ur az országbírói kívánságáról, vele szólhatni, tudomást vett volna. Gróf Apponyi hallgatott; avval vigasztalhatta magát, így vélekedik a „Lld“ levelezője, mikép az országbíró, a magyar nemzet képviselője nincs jogosítva, házája érdekében, az állam ügyér unál, ki a magyar viszonyokra nézve semmi alkotmányos illetékességgel nem bír, közben járni. Tehát csak magán beszélgetésről lehetett szó Apponyi gróf és Schmerling lovag között, s ha itt sértés történt, az országbíró, Magyarország képviselőjét, csak gróf Apponyit illethetné. Ezt pedig tán meg sem lepte az eset; mert már tapasztalta, hogy Schmerling ur azon könnyűséggel, mely fiatal szabadság leventék rendes sajátja, mindazon törvényeken túlteszti magát, melyek az alkotmányba bebocsátást nem nyertek, és a febr. 26-iki alkotmánynak csakugyan nem lehet bűnül felróni, ha — miután még csak a kremzieri alaptörvényekről sem emlékezett meg, azon kevésbé fontos törvényeket figyelembe nem vette, melyeknek Montesquien-je Knigge ur volt. s. a. t.“

Az aradi takarékpénztárnak 1861-ik évi augusztus hó 22-ikén tartott közgyűlése.

A mult utolsó közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése után elnök S a r l o t J á n o s a természetmáni kölesőre vonatkozó alapszabályok magyar szövegét felolvastatni ajánlja, a mi megtörténvén, lényegtelen változások tételével helyesnek találtatván, mint az alapszabályok eredeti szövege fogadtatott el.

A takarékpénztár tulajdonához tartozó fűtési ház ügyében P f i e g l J á n o s igazgató ur előterjeszté, hogy tudomására esvén, miszerint a részvényesek egynémelyike, részserént a tervezett építkezés célszerűtlensége, valamint a ház vételárának nagysága miatt elégtelenségét fejezte ki, ő már előbbi nyilatkozatához képest ujlag késznek nyilatkozik a házat az intézettől átvenni, s e végre még nyolcz napi megfontolási időt enged a részvényeseknek. Az építkezésre vonatkozólag azonban mivel távollétében hozott azon végzés, hogy az építkezés kivitele reá bízassék, és az első építkezési terv szerént körülbelül megállapított 10,000 forint rendelkezésére bizassék, kéri magát e feladattól, — részint minthogy minden nemű reá kellemetlenül ható a fennebbiekhez hasonló vélemény-nyilatkozatok ellenében elszigetelten állhasson, részint pedig azért, mert egészségi állapota sem engedi meg neki az ily terhet és fárasztó vállalat kivételét, — végleg fölmentetni.

Ezen előterjesztés alapján a közgyűlés előbbi végzése a ház megtartása végett nem csak fentartatik, hanem P f i e g l J á n o s igazgató urnak e ház megvételekor az intézet ügyében tanúsított önzéstelen fá-

radozásáért ujlag jegyzőkönyvileg köszönet nyilvánítatik.

Az építkezés ügyében méltányolta tván igazgató ur okai, az építkezés vezetése a már kinevezett ő tagu építő bizottmánynak, melynek élén igazgató ur áll, adatott át azon meghagyással, hogy a bizottmány az építkezés lehető leggyorsabb kivitelét eszközölje.

Felolvastatván Spitzer Fülöp kéréme az intézet tulajdonához tartozó fűtési ház első emeletében levő lakásnak 500 forint lakbér fizetés melletti átengedése végett, határozatott: miután Spitzer Fülöp egy előbbi ajánlatához képest, nemcsak kíválmaitól, hanem a megajánlott bér mennyiségétől is eltért, e lak kibérlését hirdetés útján kibérelhetővé nyilvánítani.

Arad városának 38,002 forint után a megvett fűtési házért bemutatott s 1140 forintot tevő laudemialis díj jegyzéke, ugy nem különben G u s z a K á r o l y lakatosnak egy számlája kifizetése utalványoztatott.

Felolvastatott T ö r ö k G á b o r ur Arad városi polgárnagy kéréme, melynek alapján a városi képviselő testület megbízásából, a marosparton sietve szükségelt sarkantyuk kijavítására 11,000 forint kölcsönt kér.

Mivel, a maga is jelenlevő polgárnagy ur a módot, mely szerént e kölcsön létesíttessék, határozott korlátok közé nem állítható, kölcsön pedig az intézet eddigelé még fennálló alapszabályai szerént, hosszabb időre, mint három hónapra, nem adathatik, a közgyűlés bármennyire hajlandó volna is, a közügy iránti egyélyénél fogva, ez esetben alapszabályaitól eltérő kivételt tenni, mégis sajnálattal kénytelen kinyilatkoztatni, hogy a jelen perczen a városi képviselőség kíválmának, azon oknál fogva nem felelhet meg, mivel a fűtési ház vételára, s az abban tervezett építkezések már felülmúlják azon összeget, mely mint az intézet tulajdon tőkéje hosszabb időre kiadható lenne; az egyéb tőkék pedig, melyek a felek betételeiből az intézet üzlet-forgalmát képezik, három hónapnál hosszabb időre azért nem kiadhatók, mert a betevő felek egy előre nem látható válságos pénzkrisis idejében minden pénzüket visszavehetik, melyeket az intézet az alapszabályok értelmében részserént azonnal, legfeljebb pedig három hónap alatt okvetlenül visszafizetni tartozik, s ez által könnyen azon kellemetlen helyzetbe jöhetne, megvett ingatlanságait saját házával azért áruba bocsátani, hogy a betevő felek iránti kötelezettségének megfelelhessen.

K ü l f ö l d.

Olaszország. Nápolyban a Napoleon napot — nagy ünnepélyességgel — megtartották.

A „Patrie“ átvesszi a „Journ. des Débats“-nak következő turini levelét: „Trecchi gróf most a királynak, azelőtt Garibaldinak hadsegéde Caprerába utazott. Trecchi gróf az, a ki közvetítő volt Garibaldi és Cavour között. Jelen küldetése sok conjecturára szolgáltat alkalmat. Mondják, hogy Magyarországra történendő expedíció forog kérdésben, mások azt vélik, hogy Garibaldit Nápolyba akarják küldeni népszerűségével ott hatást okozandók.“

„Uj mozdulatokról beszélnek, melyeket az osztrák hadsereg Velenczében tett volna; de az egész világ, a kormány épen ugy mint a nép meg van győződve, hogy ez csak csel, melylyel azt akarják elérni, hogy seregeink a Mincióhoz jöjjenek; nem is aggódnak e miatt semmit, s Nápolyból egy zászlóaljot sem fognak elszólítani. Egy holnap óta 14 zászlóaljat küldtek Nápolyba a mi az ott volt 57-el együtt 71-et tesz.“

„Ezen erő kétségtelenül elég tekintélyes, de nem volna elegendő ha az ország maga nem nyújtana segédkezet. Nem tudtam mindeddig kimagyarázni, hogy miért késedelmeznek seregeket küldeni, holott ez a legkönnyebben eszközölhető.“

Franciaország. Páris. A „Patrie“-nak írják Chalonsból, hogy Napoleon Murat hercegnővel együtt meglátogatta Attila híres harcmezéjét.

A „Siéclében“ olvassuk hogy „még Rajner főhercegnek elnöklele alatt a szerkesztendő magyar leiratról folytak a tanácskozások, addig Olaszországra az osztrák zsarnokság mindjobban súlyosodott, a katonaszállítás és szállásolási költség a lombard velenceieknek 1861-ben közel 3 1/2 milliójokba került; a lakosság azon biztosítást kapta, hogy e kiadások nem fognak meghaladni 60,000 forintot. A legitimista és clericalis lapok csodálkoznak fognak, hogy mikép panaszkodhatnak Ausztriára a velenceiek.“

Miksa főherceg beszédének azon helyét, hogy Ausztia Angliához jobban hasonlít mint a continens bármely állama, egy párisi lap azon különös commentárral tiszteli meg, hogy ő fensége bizonyosan a magyar alkotmányt értette, és a főherceg urban Magyarország különös barátját látja.

Mondják hogy egy francia-olasz kereskedelmi szerződés van készülőben. A francia-olasz kereskedelem szabályozása csakugyan égető kérdés, mivel az annexiók előtt Nápolylyal és Toscanával kötött külön szerződések már érvénytelenek, és a szükségből használt 1850-ki szárd-francia szerződés nem felel meg a célznak.

Biztosnak tartják, hogy a híres Mirés-ügy, mely 19-kén jött felelőzései törvényszékhez, 22-kéig elhalasztatik.

Spanyolország. A „Contemporanes“ írja, hogy Angolország azon célból, hogy a spanyol-morokkói viszály véget érjen, késznek nyilatkozott, hogy a hátralékban levő hadi kárpótlást Marokkó helyett kifizeti oly feltét alatt, ha a spanyol hadak Tetuánt azonnal elhagyják. Angol őrizet addig megszállva tartaná Tangert, a míg Marokkó Angliát ki nem fizeti.

Az „Esperanza“ azon véleményben van, hogy a spanyol kormány nem fogadhat el, meg sem hallgathat ilyen ajánlatot, sőt emlékeztetbe hozva mindazt a mi Spanyolország és Anglia között az afrikai háboru előtt és a háboru kezdete óta történt, azt tanácsolja, hogy ilyen ajánlatok elfogadása helyett parancsolja meg a kormány egy spanyol hajórajnak, hogy Tangert kerítse hatalmába.

Törökországból írják, hogy több vértess ezredet szándékoznak állítani. A négy gárda lovas ezred is átalakíttatik, az ulánokat megszüntetik, s huszárokká alakítják, a 4-ik ezredből quidek lesznek. Ezt tekintik-e első és legszükségesebbnek, míg a polgári hivatalnokok és a katonák egyaránt hasztalan várják fizetésüket?

Németország. Becker Oszkár, ki a porosz király élete ellen néhány hét előtt merényletet követett el, a lipcei egyetemből, a hol a jogtudományokat hallgatta, exmatrikuláltatott.

Az „Augsb. Allg. Ztg“-ban olvassuk, hogy Bécsben a templomok már évek óta nem voltak annyira zsufolva, mint az idén. Objectív vagy subjectív szemmel nézi-e az „Allg.“ az objectumokat? Azt is olvassuk ugyanazon (aug. 20-ki) számban, hogy a császár még soha sem volt népszerűbb, mint most.

Szerbia. Belgrádban is megünnepezték a Napoleon napot. Az isteni tisztelet a katolikus kápolnában tartatott, valamennyi nagyhatalmassági képviselő és a Belgrádban levő magas tisztviselők jelenlétében.

A „Svetovid“ szerint egy nagy eleség-szállítmány, mit Dalmáciából a török táborba kellett volna vinni, a hercegovinai felkelők által elvettett.

Utósó posta.

Belgrád. A szerb trónbeszédből (melyet tegnap vázlatban közöltünk) következő helyét emelünk ki. A minap mondotta egy hazafi, kinek becsületessége előtt legnagyobb ellenei is meghajolnak. Érzem keblemben azon erőt, hogy jobban tudom szeretni e hazát, mint gyűlölni ellenségeinket; s inkább elfojtom szívemben a keserűséget, sem hogy az oly lépésre ragadjon, mely káros lehetne a házára. Olvasóink fognak emlékezni Deáknak ezen szavaira.

Vegyes tudósítások.

* A királyi tábla a régi törvények jogterére állván, az izraelitákat az ügyvédi karból kizárja. Ezen határozatra azt kell mondanunk, hogy az, a mai kor szellemével homlok egyenest ellenkezően, különösen nálunk, hol a zsidóság átaljában magyar érzelmű, magyar lenni tud és akar, nagy megütközésre adott alkalmat. De tudni kell hogy a királyi táblát nem a választó magyar nemzet választotta ám meg, mely 1848. törvényéhez hiven, a kir. táblát is csak mint régi rozszant mobiliát a törvényes hatóság helyreállításáig türi, hanem onnan felülről neveztek, s ezen intézkedést is a bécsi jótétemények eredményeül kell tekinteni, s hogy az országgyűlésnek tárgyalásra kerülendett nemzetiségi propositiója e schabernákot is a légből lökte volna. Ebből csak az a tanács, hogy az izraeliták emberi természetes jogai csak a teljesen felvirágzó magyar szabadság aegise alatt fognak feleledni, addig közösen kell tünnünk.

* A czenki sirboltban szent István napján gróf Szécsenyi István emlékére gyászünnepeket tartatott, melyre a grófi család különös intézkedéseket tett. Sok résztvevő volt jelen közel- és távolból.

* Lukács Mórész valótlannak nyilvánítja azon hírt, mintha a pesti nemzeti színház igazgatóságát elvállalta volna; s becsülendő szerénységgel bevallja, hogy a mellett, hogy e szép és nehéz állást személyes viszonyainál fogva sem foglalhatná el — arra kellő szakkészültséggel sem bír.

* Párisban a következő adoma forog szájról szájra. Liszt Ferenc e napokban egy igen magas személyiségnél levén udvarlakón, ez őt arra hivta fel, hogy menjen ujra Párisba lakni; s midőn a híres zenész ez ellen azon viszonyok fölemlítésével szabadkozott, melyeknél fogva őt a Weimári udvar annyira jósága ettől visszatartaná, a magas személy így nyilatkozott volna: „de istenem! hiszen gondolja meg ön, hogy egyptár év mulva egy kis uralkodói udvar sem lesz többé némethonban!“

* Van az „Alföld“-nek egy édes ikertestvére, mely vele egy napon látott világot; a szabadság, igazság és honszerelm emléin táplálkozik mindkettő, s közös pályájukon egy célra törekszenek; ez a Grácban megjelenő „Volksstimme“ napilap, melyet minden alkotmányos és igazságos érzelmű olvasónak ajánlunk. Hazánk ügyét lelkesen és férfiasan védi, s a vakdühösségű centrális lapokat, mint született és fizetett elleneinket, az igazság ostorával korbácsolja.

Felelős szerkesztő: Márton Ferencz.

BÉCSI BÖRZE AUG. 22-én.			KÖZLEKEDEÉS.			GABONAÁRAK		
Államadósság.			Sorsjegyek.			a pesti piacon augusztus 22-én.		
5% osztrák érték	61 —	61 25	Hitelintézeti	100 frt	118 15	Alsó-austriai mé-	Súly	Leg-
5% Metalliques	67 50	67 75	Gőzhajózási	100 frt	95 50	rő szerint	font	alant
5% " "	58 50	59 —	Eszterházy herceg	40 frt	94 50		szerint	ár o. é.
5% nemzeti kölcsön	80 30	80 50	Salm	40 frt	36 50	Buza, bányási		
1839-ki sorsjegyek	110 —	111 —	Pálffy	40 frt	38 75	" tiszavidéki		
1854-ki	86 50	87 —	Clary	40 frt	35 —	" bacsikai	83—84	5 10
1860-ki	82 80	83 10	St. Genois gróf	40 frt	35 50	" Kétszeres	83—84	5 05
Földtehermentesítés.			Budai	40 frt	36 50	Rozs	76—77	3 50
Magyar	67 —	68 —	Windischgrätz hercz.	20 frt	22 75	Árpa, sörfőzésre	74—75	3 40
Bánsági, horvát, szláv	66 50	67 25	Waldstein gróf	20 frt	22 75	" etetésre	67—68	2 55
Erdélyi	64 50	65 —	Keglevich gróf	10 frt	14 50	Zab	45—47	1 50
Elsőbbsegikötvények.			Váltók (devisek).			Kukoricza	79—83	3 15
5% Lloyd	82 —	83 —	három hónapra.			Köles	—	2 75
5% Dunagőzhajózási	96 50	97 50	Amsterdam (100 holl. frt)	—	—	Paszuly	—	3 80
Bankzáloglevél 12 hónapra	99 50	100 —	Augsburg (100 déln. frt)	116 50	116 75	Repeze, őszi	—	7 25
Részvények.			Frankfurt (100 déln. frt)	116 75	116 90	" téli	—	—
Hitelintézeti	173 40	173 60	Hamburg (100 M. B.)	102 50	102 75	Dunavizállás Pesten aug. 22. 6'	—	4' 0 fel
Nemzeti bank	737 —	738 —	London (10 L. St.)	138 20	138 50	Tisza " Tokajnál aug. 23. 4'	—	11' 0 fel.
Escompte-bank	589 —	592 —	Páris (100 frank.)	54 40	54 50	" Szolnokn.	—	—
Lloyd	216 —	219 —	Pénzszemek.			Maros " ang. 23. 0 felett 1'	—	—
Dunagőzhajózás	427 —	430 —	Korona	19 05	—			
Pesti lánchíd	394 —	397 —	Czászári arany	6 67	6 69			
Éjszaki vaspálya	1927 —	1929 —	Napoleonsd'or	11 07	11 09			
Allamvaspálya	272 —	273 —	Orosz imperialok	11 40	—			
Déli vaspálya	233 —	234 —	Ezüst	137 25	137 75			
Nyugati vaspálya	161 50	162 —						
Tiszai vasut	147 —	147 —						

H I R D E T É S E K.

(47) 6—10

GOLDNER VILMOS

kész férfi ruha raktárát, a Huml-féle házból a Szabó-házba, a kereszt vendégfogadó átellenében, az uri-utca szegletére tette át. Minden időszakra alkalmas, a legdivatosabban készült mindennemű férfi-öltönyökkel látja el vendégeit a legjutányosabb árért, és a rendeleteknek pontosan eleget tesz.

(42) 4—*

Bettelheim testvéreknek megjelent:

DEÁK FERENCZNEK

az 1861. évi július 21-ki leiratra vonatkozó

FELÍRÁSI JAVASLATA,

mely a képviselőházban f. évi aug. 8-káni felolvasás után egyhangulag elfogadtatott.

Ára 30 krajczár osztr. ért.

(59) 3—3

MEGHÍVÁS.

Folyó évi augusztus 25-én

a városligetben

az aradi önkéntes polgári tűzoltó kar alaptőke fölségelésére

fényes kivilágítás mellett

TÁNCZVIGALOM

fog tartatni, melyre a t. cz. közönséget tisztelettel meghívja

Arad, aug. 19. 1861.

a „tűzoltó kar“ választmánya.

(65) 1—3

Haszonbérlet.

Méltóságos Wenckheim Krisztina grófnő gyámsága részéről ezennel közhírré tétetik miszerint Aradmegyében a székudvari uradalmi italmérési jog f. évi szeptember hó 5-én 6-kigyósi pusztán Békésmegyében, délelőtti 9 órakor, nyilvános árverés után 3 évre haszonbérbe fog adatni.

Továbbá ugyancsak a fentebbi gyámság közhírré teszi, miként a f. évi augusztus 21-re hirlapilag meg-hirdetett mintegy 80 mázsa birka-és bárány gypju offert utján el-adása — aközbe jött körülmények-nél fogva — f. évi szeptember hó 5-ének délelőtti 11 órájára halasz-tatott.

Mi végből a bérleti és venni szándékozók a fent kitett helyre és napra ezennel meghivatnak.

Kigyós, aug. 21. 1861.

(64) 1—3

Árverési hirdetés.

Az aradi e. b. váltótörvényszéknek f. é. 446. sz. alatti határozata folytán simándi birtokosnő Pon-grác szul. Házzy Eleonóra asszonynak biróilag le-foglolt s megbecsült ingóságai, u. m. lovak, szar-vas-marhák, házi butorok stb. Robicek Sámuel aradi lakos részére f. é. szept. 13-án délelőtti 9 órk-ban a végrehajtást szenvedőnek saját lakásán a legtöbbet ígérőknek árverés után biróilag elfog-nak adatni.

Kelt Simándon, aug. 21. 1861.

Kovács Dénés,
szolgabíró,
mint kiküldött végrehajtó.

(63) 2—3

Árverési hirdetés.

Özv. Vajda Anna felperes részére 84 frt s járuléka erejéig f. évi május hó 28-áról 121. sz. a. ítélettel elmarasztalt Kretsen Mihály és neje Álka alperesek közös tulajdonukhoz tartozó Aradper-nyáva György-utca 106. sz. a. fekvő 105 frtra becsült ház s mintegy 336. négyszeg ölet tevő te-lek f. évi szeptember hó 13-án d. u. 4 órakor har-madszor a helybeli városi telekhiatalban tartandó nyilvános árverés után a becsáron alól is biró-i-lag elfog adtatni.

Az árverési feltételek alólítottnál megtekint-hetők.

Aradon, augusztus hó 21-én 1861.

Bonts Dóme,
végrehajtó tanácsnok.

(66) 1—3

Bérbe adás.

Az urasági nagy szálloda és ven-déglő a „szőlőhöz“ Uj-Aradon, sza-bad mérési joggal, folyó 1861-ik év november 1-ső napjától kezdve, három, egymásra következő évre bérbe adó.

A feltételekről bővebben értekez-hetni, az uj-aradi gazdasági hiva-talnál.

Uj-Arad, aug. 23-án 1861.

A gazdasági hivatal által.

(61) 3—3

Árverési hirdetmény.

Alólított aradmegyei esküdt mint kiküldött vég-rehajtó bíró részéről közhírré tétetik, miszerint mácsai birtokos Csernovics Péter urnak 4600 frt s járuléka kielégítése tekintetéből mácsa-ujfalusi több lakostól lefoglalt gabonanemek s egyéb in-góságok f. 1861. évi szeptember 2-án s azt követő napokon a helyszínen Mácsa-Ujfalun készpénz fi-zetés mellett, ha a szükség úgy kívánna, becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Simándon aug. 17-én 1861.

Szabados István,
kik. végrehajtó bíró.

(60) 3—3

Árverési hirdetés.

Alólított szolgabíró részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Mátyás János simándi lakosnak Horváth György uj sz.-annai lakos részére f. évi 126. sz. a. kelt ítélet alapján lezalogolt s 60 a. fra becsült uj-szent-annai tjk. 697. sz. a. 133 négy-szeg öl üres beltelek f. évi augusztus 24-én elő-szor s szükség esetében folyó évi szeptember 20. másodsor, és a becsáron alól is, mindenkor dél-előtti órákban a helyszínen nyilvános árverés ut-ján biróilag el fog adatni; figyelemztetvén a jel-zálogos hitelezők, hogy követeléseiket különbeni elvesztés terhe alatt az árverés előtt bejelentésék.

Az árverési feltételek alólított végrehajtó bíró-nál megtekintethetők.

Simánd, augusztus 22-kán 1861.

Szabados István,
esküdt, mint végrehajtó.

(62) 2—3

Egy szép

SZŐLŐ

az

ALMÁSI

hegyen szabad kézből eladó.

Közelebbi tudósítás Fillimon Manó magyarádi jegyző tulajdonosnál kapható.